

Postbus 4
4260 AA Wijk en Aalburg

T: +31(0)6-46273438
M: c.rosenbrand@ovfd.nl

www.OvFD.nl

Aan : Ministerie van Financiën
www.internetconsultatie.nl

Datum : 23 maart 2019 Contactpersoon : mw. mr. J.C. Rosenbrand
E-mail : c.rosenbrand@ovfd.nl Telefoon : 06 – 46 27 34 38

Geachte heer, mevrouw,

Graag maken wij van de gelegenheid gebruik om te reageren op de consultatie van het Wijzigingsbesluit Financiële Markten 2019. Ook wij vinden het belangrijk dat financiële producten blijvend voldoen aan de financiële behoeften van de klanten die tot de doelmarkt behoren en niet buiten die doelmarkt worden gedistribueerd. Wij denken echter dat dit voor (hypothecair) krediet al adequaat en voldoende gewaarborgd is in de huidige wet- en regelgeving.

Artikelen 32aa en 32 ab Bgfo

Feitelijk worden met de voorstelde artikelen 32 aa en 32 ab Bgfo de Product Oversight and Governance (POG) regels uit de Europese Richtlijn Verzekeringsdistributie (IDD) ook van toepassing verklaard op betaalrekeningen, kredieten en spaarrekeningen. Deze uitbreiding is niet gebaseerd op Europese regelgeving en Nederland gaat dus (opnieuw) verder dan de andere Europese lidstaten. In het kader van het harmoniseren van een Europese markt, is dit niet in het belang van de concurrentiepositie van Nederlandse financiële dienstverleners.

Op grond van het voorgestelde artikel 32 ab Bgfo moeten ‘financiële dienstverleners die betaalrekeningen, kredieten of spaarrekeningen distribueren, beschikken over adequate procedures en maatregelen die waarborgen dat de desbetreffende financiële producten voldoen aan de behoeften, kenmerken en doelstellingen van de doelgroep’. In de Memorie van Toelichting (MvT) wordt dit als volgt toegelicht: ‘de betaalrekeningen, kredieten of spaarrekeningen dienen derhalve alleen te worden gedistribueerd als dit in het belang van de cliënt (de doelgroep) is’.

Op grond van de Wft moeten financiële dienstverleners klanten over complexe producten, waaronder hypothecair krediet, passend adviseren op basis van een uitgebreid klantprofiel. Hiermee wordt dan toch feitelijk al voldaan aan datgene wat de artikelen 32 aa en 32 ab Bgfo beogen of is er verschil tussen in het belang van de klant distribueren volgens de doelgroepbepaling en passend adviseren conform de adviesregels uit de Wft (en de kredietnormen)? Met andere woorden, kunnen de voorgestelde bepalingen er in de praktijk toe leiden dat een (hypothecair) krediet wel passend is op grond van de adviesregels in de Wft en de wettelijke regels ter voorkoming van overkreditering, maar niet passend of niet in het belang van de cliënt conform de doelgroepbepaling?

Als er geen verschil is of kan zijn tussen in het belang van de klant distribueren volgens de doelgroepbepaling en passend adviseren conform de Wft, dan voegen de nieuwe artikelen niets toe

en leidt implementatie tot een onnodige en onredelijke verzwaring van de eisen, administratieve lasten en nalevingskosten voor financiële dienstverleners die kredieten aanbieden en distribueren.

In de MvT wordt ook aangegeven dat het 'vanuit het perspectief van het gedragstoezicht is aangewezen om deze regels in een AMvB te verankeren, zodat de AFM ook ten aanzien van de financiële dienstverlener die de betaalrekening, het krediet of de spaarrekening distribueert handhavend kan optreden, indien het desbetreffende financieel product niet aan de beoogde doelgroep wordt gedistribueerd of de distributiestrategie niet aansluit bij de desbetreffende doelgroep. Het achterliggende doel hiervan is het voorkomen van schade voor de consument en de maatschappij doordat financiële producten terechtkomen bij de verkeerde doelgroep'. Wij denken dat de AFM via artikel 32 Bgfo, de advies- en transparantieregels uit de Wft en de regels omtrent overkreditering, al meer dan voldoende handhavinginstrumenten tot haar beschikking heeft. Ook het consumentenbelang wordt op grond van de al bestaande wet- en regelgeving uitstekend gewaarborgd. Wij vinden deze argumenten dan ook niet voldoende zwaarwegend; nieuwe wet- en regelgeving moet proportioneel zijn.

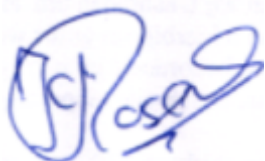
Gevolgen voor het bedrijfsleven

Alleen de eenmalige nalevingskosten voor financiële dienstverleners die betaalrekeningen, kredieten of spaarrekeningen distribueren worden berekend (ruim 2 miljoen euro). De doorlopende nalevingskosten worden in de berekening niet meegenomen, terwijl de financiële dienstverlener toch periodiek de procedures en maatregelen moet inventariseren (artikel 32 ab lid 3) en periodiek of als er aanleiding toe is moet evalueren of de betaalrekeningen, kredieten of spaarrekeningen en de diensten die zij verleent, nog voldoen aan de doelstelling van de doelgroep en de distributiestrategie nog aansluit bij de doelgroep en zo nodig de doelgroep of de distributiestrategie aanpassen (artikel 32 ab lid 4). Ook moet de financiële dienstverlener relevante informatie verstrekken over de distributie en over de uitkomsten van periodieke evaluaties aan de financiële onderneming die het desbetreffende financieel product aanbiedt (artikel 32 ab lid 5). Dus naast de eenmalige nalevingskosten zijn er ook aanzienlijke doorlopende nalevingskosten.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd. Indien u vragen of opmerkingen heeft zijn wij uiteraard graag bereid tot een toelichting.

Met vriendelijke groet,

Organisatie van Financiële Dienstverleners (OvFD)

mw. mr. J.C. Rosenbrand
Directeur